

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 10/06/2022 a les 13:30

Orchestra Fireluche: «Després de sortir de l'hospital, Pau Riba ens va dir que ho tiréssim endavant»

Parlem amb Domènec Buïgues i David Sarsanedas sobre l'últim disc amb Riba, 'Segona florada'

Orchestra Fireluche | Arxiu U98 Music

Les darreres setmanes de vida, **Pau Riba** (1948-2022) va dedicar-se en cos i ànima a finalitzar el seus dos projectes entre mans, el llibre *Història de la música del segle XX* (Males Herbes, 2022), publicat per Sant Jordi, i el segon disc amb l'**Orchestra Fireluche**, *Segona florada* (U98 Music, 2022). Enregistrat entre l'octubre del 2021 i el gener del 2022 sota el signe de cranc, l'àlbum presenta un **Riba** a mig camí entre la cançó -com la seva darrera composició, ?D'Aina?- i el recitat sobre textos propis i manllevats, escrits per a l'ocasió o recuperats de velles aventures literàries.

L'**Orchestra Fireluche** presentarà, al festival Ítaca, el disc pòstum de **Pau Riba**, *Segona florada*. La cita se celebrarà el 18 de juny, a la Plaça Catalunya de La Pera, a les 22h. A més, aquesta actuació comptarà amb les col·laboracions d'artistes com **Roger Mas**, **Sanjosex**, **De Mortiners**, **Plan**, **Lluís Costa** o **Llull Riba** -el fill de **Riba**- i els poetes Enric Cassassas, Oriol Sauleda, Núria Vernis o Meme March -companya de **Riba**-.

La gravació i presentació de 'Segona florada' ha esdevingut el disc més especial de l'Orchestra Fireluce?

Domènec Buïgues: Molt especial per totes les circumstàncies que l'han envoltat.

David Sarsanedas: Tots els discos tenen una part de tècnica i una part d'emoció i en aquest disc la part emocional és molt important. Diria que hi ha un setanta per cent d'emoció i un trenta per cent de la resta d'aspectes. Hi va haver moments molt bèsties, que sobrepassen molt l'aspecte musical i que són experiències de vida.

Quins van ser aquests moments tan especials que han quedat impregnats al disc?D.B:

Quan en **Pau** estava ingressat amb càncer, i ens van dir que li quedaven pocs dies de vida. Vam entrar a l'estudi com a mínim per acabar 'Memimú?', que volia regalar a la seva companya Memi March. Li vam enviar per whatsapp. Tenim el vídeo d'ella escoltant-s'ho a l'hospital, amb el **Pau** emocionat, plorant. I quan va sortir vam decidir gravar el disc.

Quin va ser el procediment de treball que va seguir per gravar un disc en unes circumstàncies tan difícils?

D.B: Enregistrar totes les cançons del disc va ser una mica complicat perquè no vam poder assajar mai de manera conjunta. Nosaltres triàvem les músiques i les passàvem al Pau i la Memi. Ells escollien els textos i els gravaven damunt de la banda sonora. Vam anar construint les cançons i el disc d'aquesta manera? i, paral·lelament, amb la Fireluce anàvem treballant els arranjaments i les melodies als assajos.

I també hi ha la darrera cançó composta per Pau Riba (?D'Aina?), un tema íntim i de gran força dedicat a la seva fillastra, que durant setmanes el va apeixar amb un gotet diari de llet materna.

D.S: Sí, va ser la seva última cançó que va compondre **Pau Riba** amb lletra i música, i és el senzill del disc. Nosaltres hi vam participar de manera activa amb els arranjaments, però vam acabar funcionant tal com si fóssim la banda d'acompanyament d'una cançó que és pròpiament seva. A més, al disc també hi ha un poema de Joan Salvat-Papasseit, 'Dona'm la mà?', interpretat a capel·la, que havia musicat **Martí Llauredó**, company seu de classe i membre d'**Els Setze Jutges**.

És una cançó molt emotiva. Com es va gravar, perquè té un acompanyament final molt suau...

D.B: Sí, però no som nosaltres!

D.S: No, aquesta cançó la cantaven el **Pau** i la Memi a l'hospital, la van gravar i ens la van enviar. Ens vam fondre quan la vam escoltar, i vam pensar que havíem d'acabar el disc amb aquesta cançó. Volíem que quedés el màxim de càlida possible. La vam portar a l'estudi i el productor Lluís Costa la va abocar a unes cintes magenotofòniques de bobina oberta que havia comprat a la BBC. Es veu que no estaven ben esborrades i hi ha un pòsit a sota d'una música de **Vivaldi** que se sent de fons. Ens va agradar com quedava perquè està en el mateix to i encaixa perfectament. És una de les moltes picades d'ullet que ens ha regalat el destí en aquest disc.

HUMOR NEGRE

Per tant, el projecte va començar fa un any i mig i, just quan vau decidir entrar a l'estudi, Pau Riba es va posar malalt:

D.B: Sí, teníem la sortida prevista a final d'octubre de l'any passat i ho vam anul·lar. A principi de novembre vam fer la cançó dedicada a la Memi i un parell de coses més.

D.S: Llavors, quan encara no havia explicat que estava malalt, el **Pau** va estar molt malament. Ell no parlava mai ni de la malaltia ni de la mort. I en tot cas, feia uns acudits d'humor negre que ens deixaven glaçats.

D.B: Al sortir de l'hospital es va recuperar una mica i sempre ens deia que ho tiréssim tot endavant, que no paréssim res. De fet, ja teníem dates de presentació a festivals...

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=le4iabuK6Ec>

La seva malaltia va condicionar el contingut del disc?

D.S: Inevitablement. Però no en totes les cançons. L'haguéssis vist cantant una cançó vitalista com ?Una minyona de Reus?, assegut a la vora del foc i donant-ho tot! Sabia crear un espai en el qual no era un malalt sinó un **Pau Riba**, músic i poeta, gravant un disc.

D.B: Fins tres dies abans de morir va estar a l'estudi amb nosaltres. L'últim dia ens va preguntar: ?Ja he acabat la meva feina??. ?Sí, sí?., li vam dir. I l'endemà va entrar en la fase terminal. Va marxar a les vuit del vespre i a les set del matí ja era a urgències de l'hospital.

Vau pensar en algun moment que no podríeu acabar el disc?

D.S: No, vam aprofitar els dies que es trobava bé. Anàvem a la Casa Alta i gravàvem per tenir material. La consigna era acabar-lo i que quedés ben parit. El **Pau** va superar tots els límits previstos pels metges. No sols va poder gravar la seva veu, sinó segones veus i terceres veus. I encara va tenir temps de desmuntar alguna cançó i tornar-la a estructurar!

Orchestra Fireluce Foto: Arxiu U98 Music

Què us ha aportat treballar amb Pau Riba?

D.B: Segurament n'hem après moltes coses, però per respondre cal que passi temps i agafar perspectiva. Encara és massa recent.

D.S: Jo vull destacar la dignitat de la feina de músic i poeta. Pots imaginar **Pau Riba** com un *hippy* que feia cançons més o menys boniques. Però quan coneixes el projecte de vida i t'endinses en la seva obra? t'adones que hi havia una feina brutal i una actitud *punk* de mantenir-se on creia que havia de ser. Encara que els diners no arribessin, encara que hi hagués un contratemps... Era una persona molt treballadora i sobretot era perfeccionista al màxim; independentment que la imatge que projectava no hi acabés coincidint. Em quedo amb la idea que si una cosa ens agrada, l'hem de fer i, a més, cal fer-la tan bé com es pugui. També recordo molt les sobretaulas, quan parlàvem de noms de l'*underground* barceloní dels anys setanta, vuitanta i noranta, i de Formentera? Històries que havíem vist en reportatges però que ell havia viscut i explicava de primera mà. Al marge de com a músics, amb ell també hem crescut com a persones.

Us plantegeu en un futur treballar amb algun text o cançó seva? O amb alguna gravació, si és que encara en teniu...

D.B: Hi ha una peça que no ha entrat al disc per una qüestió de minutatge. Està bastant embastada però encara s'ha d'acabar.

D.S: També hi ha dues cançons més petites però molt boniques. Concebre el disc en format de vinil ens ha anat bé, ja que si fos per nosaltres no hi hagués hagut cap limitació. Tenim material divers de quan va venir a l'estudi i de quan nosaltres vam anar a casa seva. Amb el temps ja veurem què fem de totes aquestes gravacions.

